

Møbler og Brugsgenstande, inden han køber eller lejer en Ting af Manden, ville i det virkelige Liv som oftest blive undladte, stolende paa Mandens Ord; og hvad den i § 22 Littr. c. nævnte Undtagelse angaar, sees det ikke, hvorledes Tredjemand skulde kunne vide eller uden aldeles urimelige Ophævelser skaffe sig at vide, om Hustruens „plejer“ at holde en Ting under egen Laas og Lukke, naar hun dog ikke gør det altid. Medens disse Regler derfor synes af ringe Værdi til Beskyttelse for Tredjemand, ville de paa den anden Side være til stort Besvær for Ægtefællerne i det daglige Liv, navnlig vil den stadige Holden af en saadan Liste over Møbler og Brugsgenstande, som omtales i § 22 Littr. d., være meget vanskelig for den store Del af Befolkningen, som kun i ringe Grad omgaaes med Pen og Blæk. Ligesom det efter den norske Lov for at opretholde Løsøre som Særeje for Manden ifkun fordres, at Bevis føres, saaledes synes man at maatte lade sig nøje hermed ogsaa for Hustruens Løsørejarejes Vedkommende, og det saa meget mere som den norske Lov, jfr. dens § 31, ikke, lige saa lidt som vor Lov af 7de Maj 1880, fordrer andet end Bevis, for at de ved Hustruens selvstændige Virksomhed erhvervede Genstande og det, som anstafes for hendes Selverhverv, ogsaa over for Tredjemand kan være Mandens Raadighed og hans Kreditorers Forsøgning unddraget.

ad § 9.

Det behøver næppe nogen nærmere Motivering, at Paategning paa Gældsbreve, Aktier, Policer og lignende Dokumenter er nødvendig, for at Ægtepagten skal udstrække sin Virksomhed til Retshandler om saadanne. Hvad Kreditorers Forsøgning angaar, maa lignende Bemærkning som ad § 8 gøres.

ad § 10.

I denne Paragraf indeholdes den Forandring i den gældende Ret, at den gifte Kones Umyndighed ophæves, og der tillægges hende samme Myndighed som den ugifte Kvinde. Derved skal der ikke gøres nogen Indskrænkning i Mandens Ret til alene at raade over Fællesboet, jfr. § 11; ti i denne Henseende bliver det uden Indflydelse, om Hustruen er umyndig eller myndig; men Bestemmelsen vil derimod faa en gennemgribende Betydning dels med Hensyn til Bestyrelsen af Hustruens Særformue, dels med Hensyn til hendes Afgang til at forpligte sig personlig, altsaa med den Virkning, at hun forpligter sin Lod i Fællesboet, naar dette stiftes, samt hvad hun efter Ægtefæltets Oplosning maatte erhverve. Hun bliver altsaa

fuldmyndig med Opnaaelsen af 25 Aars Alderen, mindreaarig under Kurator med Opnaaelsen af 18 Aars Alder, og førend denne Tid er hun umyndig. Er gift Kone under 18 Aar, staar hun altsaa under almindeligt Bærgemaal, der er væsentligt forskelligt fra Mandens nuværende Bærgemaal for Hustruens, som ikke er underkastet Pupilautoriteternes overordnede Tilsyn og ikke forbindes med Regnskabspligt o. desl.; hendes Særformue maa bestyres efter samme Regler som den umyndiges ugifte Kvindes, hvoraf blandt andet følger, at Pengeformuen som Regel vil være at anbringe i Overformynderviet og først ved Opnaaelsen af 18 Aars Alder udbetales hende i Forbindelse med Kurator. Hvad Kuratelet angaar, ville de almindelige Regler komme til Anvendelse. Hvad Hustruens personlige Myndighed angaar, hvilket Spørgsmaal falder udenfor denne Lovs Ramme, forudsættes det, at den gældende Rets Regel, hvorefter hun er personlig myndig uden Hensyn til Alder, vedbliver at være gældende.

Det er fundet rigtigt at udtale, at Manden kan bestikkes til respektiv Kurator eller Bærge for Hustruen, dog at der selvfølgelig i saa Fald maa bestikkes en Kurator eller Bærge ad hoc, naar Spørgsmaalet er om Retshandler, i hvilke Manden selv har Interesse; men nogen bestemt Ret til at kræve sig bestikket, f. Eks. fremfor den fødte Bærge, har man ikke anset det for rigtigt at tillægge Manden; om han skal bestikkes, beror altsaa paa den værgebestikgende Myndigheds Skøn. Men naar Manden bestikkes som Kurator eller Bærge, er han underkastet de almindelige Regler for disse; som Kurator kan han altsaa paadrage sig Erstatningsansvar ved Pligtforømmelse, som Bærge staar han under Pupilautoriteternes Tilsyn, er underkastet de sædvanlige Begrænsninger af en Bærges Myndighed til at afslutte Retshandler for den umyndige, behøver overordnede Myndighedens Samtykke i visse Tilfælde, har Regnskabspligt o. f. v.

I den Habilitet til uden Hensyn til Alder at kunne raade over, hvad hun har erhvervet ved en selvstændig, af Fællesboet uafhængig Virksomhed, som formentlig nu tilkommer Hustruen, jfr. Lov 7de Maj 1880, er det ikke Meningen at gøre nogen Forandring; men herom er det usornødent at udtale noget, da det følger af de almindelige Regler om umyndiges eller mindreaariges Ret til at raade over selverhvervet Gods.

Denne Paragraf indeholder den vistnok vigtigste og følgerigste Forandring i den gældende Ret, som Lovforslaget indeholder.